

РЕШЕНИЕ

№ 1803

гр. София, 19.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **11233** по описа за **2020** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Д. М. П. срещу решение от 21.10.2020г., постановено от Софийския районен съд /СРС/, НО, 8 състав, по НАХД № 7309/2020г., с което е потвърден електронен фиш /ЕФ/ Серия К № 1857478 на СДВР.

Според изложеното в касационната жалба решението на районния съд е неправилно поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Конкретно се сочи, че районният съд не е обсъдил възражението, че фишът е от 04.12.2017г. и давностния срок е изтекъл към момента на връчването му. Позовава се на т.2 от Постановление № 10 от 28.10.1973 г. на Пленума на Върховния съд. По тези съображения се моли за отмяната на обжалваното решение и на потвърдения с него електронен фиш. В съдебното заседание касаторът лично и с адв. М. поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена.

Ответникът – СДВР – отдел “Пътна полиция“ не изразява становище по касационната жалба и не се представлява в съдебното заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, и като извърши дължимата

проверка съобразно чл.218 АПК, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

С решението си СРС е потвърдил електронен фиш Серия К № 1857478 на СДВР, с който на Д. М. П. е наложена глоба в размер на 400 лева на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1,т.4 от ЗДвП за това, че на 04.12.2017г. около 21.25 часа в [населено място], по [улица]срещу плувен център „М. Л.“ с посока на движение от Телевизионна кула към Румънско посолство, при ограничение на скоростта за населено място от 50 км/ч, е управлявала собствения си л.а. „ФОЛКСВАГЕН Б.“ с ДКН [рег.номер на МПС] със скорост на движение от 82 км/ч., като нарушението е установено и заснето с автоматизирано техническо средство № 003059047BA3.

За да потвърди електронния фиш, СРС е приел, че административнонаказателната отговорност е била законосъобразно ангажирана, тъй като Д. М. П. е извършила вмененото нарушение, електронният фиш съдържа изискуемите по чл.189, ал.4 от ЗДвП реквизити и при издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, използваното техническо средство е преминало съответната техническа проверка, системата за видеоконтрол отговаря на изискванията и е преминала последваща проверка.

Настоящият съдебен състав възприема изцяло тези изводи на районния съд.

Не са налице сочените в касационната жалба основания за отмяна на решението на районния съд.

Неоснователно се твърди, че съдът не е обсъдил направено с жалбата оплакване срещу датата на съставяне и връчване на електронния фиш. Направеното с жалбата оплакване, че фишът е от 2017г. и никой не е уведомил жалбоподателката за него съдът е разгледал като възражение, че фишът не отговаря на изискванията на чл.189, ал.4 от ЗДвП. Това възражение е обсъдено от районния съд и същият го е приел за неоснователно, тъй като е констатирал, че фишът отговаря на изискванията на чл.189, ал.4 от ЗДвП.

Съгласно чл. 189, ал. 4 ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Видно от посочената разпоредба, независимо че по правната си природа и действие електронният фиш се приравнява едновременно на акт за установяване на административно нарушение и наказателно постановление, по отношение на неговата форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване, приложими са специалните правила, установени в ЗДвП, а не общите изисквания по ЗАНН. В случая процесният електронен фиш съдържа всички изброени по-горе и изискуеми по закон реквизити.

Неоснователни са и възраженията за неспазване на сроковете по чл.34 от ЗАНН и за изтекла давност. Относно датата на издаване на фиша, видно от доказателствата по делото, фишът е издаден на 15.12.2017г., т.е. в срока по чл. 34, ал.1 от ЗАНН. А що се

отнася до срока по чл.34, ал.3 от ЗАНН, той е неотносим към хипотезата на реализиране на административнонаказателна отговорност чрез издаване на фиш. Относно възражението, че фишът е връчен почти две години и половина след издаването му, следва да се посочи, че макар това действително да е така, правата на касатора не са накърнени, тъй като едва с връчването на фиша започва да тече срока за неговото обжалване, т.е. лицето е могло да реализира правото си на защита, което, видно от настоящото дело, то е упражнило.

Не е изтекла и абсолютната давност за административнонаказателно преследване. Съгласно Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015г на ОСС от НК на ВКС и ОСС от II колегия на ВАС, доколкото в ЗАНН няма разпоредба, аналогична на разпоредбата на чл. 81, ал.3 от НК, уреждаща абсолютната давност, следва да намери приложение чл. 81, ал.3 във вр. с чл. 80, ал.1, т.5 от НК във вр. с чл. 11 от ЗАНН. Определена по този начин, абсолютната давност за реализиране на административнонаказателна отговорност е четири години и половина от датата на извършване на нарушението. С оглед датата на извършване на нарушението – 04.12.2017г., този срок понастоящем не е изтекъл.

С оглед на горното и предвид обхвата на проверката на касационната инстанция, не се констатира наличието на основания за отмяна на решението на СРС и същото следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София – град, I касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20230997 от 21.10.2020г. по НАХД № 7309/2020г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 8 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: